

Království Boží přichází dnes

Hošťálková 9.9.2018

Text: Mat. 25,1-13; Čtení: Num. 13,1-3. 25-31; Vstupní slovo: Ž 46,1-2.9 Poslání: Řím. 8,12-17
Požehnutí: Num. 6,24-26; Písň: 442; 361; 680; 673; 636

1. Úvod - známé podobenství

Přečtený text z evangelia podle Matouše je velmi známý a také velmi citovaný. Jistě jste na toto téma slyšeli mnoho úvah, mnoho kázání. V různých kázáních, výkladech a úvahách jsme jistě slyšeli mnoho věcí, co toto podobenství říká, co znamenají jeho různé části a postavy. A tak se může stát, že se zeptáme, co je ještě množné na toto téma říct, co ještě můžeme ze zvěsti této části evangelia zaslechnout, co to pro nás ještě znamená. A vzhledem ke množství výkladů a úvah, a já je nechci nijak shazovat, můžeme prohlásit, že všechno už bylo řečeno a my to už přece všechno známe a už nám to stačí. To ovšem má jednu potíž a to v tom, že pak už nejsme schopní nebo dokonce ani ochotní se nad tímto evangelijním oddílem zastavit, protože už všechno známe. To je ovšem velmi nebezpečný postoj, protože se stavíme nad zvěst Písma, nad zvěst evangelia jako „všeználkové“. Nechci takovým „všeználkem“ být a tak se zkusme podívat na tento příběh ještě jednou a znovu s tím, že se budeme chtít postavit pod jeho zvěst a snažit se zaslechnout to, co nám chce Bůh tímto slovem třeba ještě něco říct. To první, co bych se chtěl zeptat je, o čem toto Ježíšovo podobenství vlastně je. O čem tedy toto podobenství je? Jednoduchá otázka, jednoduchá odpověď – přece o deseti družičkách, o deseti pannách! Leč, co čteme na začátku tohoto oddílu? „Tedy bude království nebeské, jako když...“ Je tedy toto podobenství o nebeském, Božím království. Oněch deset družiček a jejich počínání a celý děj vlastně ukazuje a zdůrazňuje co vlastně Boží, nebeské království je.

2. Co a kde je Boží Království

O Božím království jsme zvyklí uvažovat a mluvit jako o věci budoucnosti, o tom co někdy, a nevíme kdy, přijde. Tedy jako o skutečnosti někdy v budoucnosti, blízké nebo vzdálené a leckdy dojdeme až k myšlence, že se tím dnes a v současné době ještě nemusíme zabývat. Co to tedy je Boží království a kde vlastně je? Podobně se Ježíšovi učedníci ptali svého Učitele a on jim odpověděl: Království Boží nehledejte tam nebo onde; Království Boží je mezi vámi. Co to znamenalo a co to znamená i dnes? Znamenalo to a znamená, že tam, kde je přítomný Ježíš Kristus, tam se projevuje a tam je Boží království. Tedy i tady a i dnes. Ale co s tím má co společného podobenství, kde je deset družiček, které čekají na příchod ženicha? Postava ženicha je vcelku jasná; nepochybně si zde můžeme představit Ježíše Krista. Deset družiček – to si myslím je také zřejmé – zde je místo pro nás, pro jeho církev. Úmyslně jsem řekl „pro nás“, abychom se nedostali do omylu, že se jedná o někom jiném. Hlásíme se ke Kristově církvi, ať hrdě nebo skromně, vědomě nebo nejasně. A v souvislosti s podobenstvím je jen otázka ke které ze dvou skupin družiček bychom se sami mohli přiřadit. K těm, které jsou připraveny na třeba i dlouhé čekání, nebo k těm, které delší čas čekání podcenily a myslely si, že to bude hned a bez problémů? V podobenství jde jistě o čekání na druhý příchod Ježíše Krista na tuto zem. Avšak uvažujeme-li o Kristově království dnes a tady, pak se určitě naskytne otázka, co to pro nás znamená právě dnes. Řekl bych, že si někdy nebo mnohdy představujeme, že věci křesťanské církve, potažmo našeho sboru, půjdou rychle a bez problémů kupředu, naše práce přinese hned výsledky, naše modlitby budou vždycky a ihned vyslyšeny, že si prostě sedneme ke stolu a plody Božího království nám budou okamžitě naservírované. Prostě, jak jsme si zvykli v běžném životě, instantní pokrm, instantní polévka, fastfood. Žádné čekání, všechno hned a bez námahy. Nepřipomíná vám to postoj oněch nemoudrých družiček, které na dlouhé čekání nebyly připraveny a olej si vzaly jen tolik, co se vešlo do jejich lamp? Ty moudré družičky byly připraveny na delší čekání a tak si vzaly olej ještě navíc. Necht' nám jsou příkladem pro naše životy, pro naši víru, příkladem vytrvalosti a připravenosti k delšímu čekání. V naší službě v církvi, tedy i v našem sboru, v naší běžné práci v zaměstnání a doma. Vy, kteří jste zemědělci, víte, co to znamená čekat na úrodu a co to všechno obnáší a kolik to dá práce a každý ví, že když zasadíte strom, tak že zítra na něm nebude ještě ovoce, nebo že z něj nebude hned velký strom, který můžete hned pokácet. Ve své víře čekáme na příchod našeho Pána a připomínáme si, že to platí jak pro budoucnost, tak i pro dnešní den.

3. Modlitba Páně – přijď Království tvé

V modlitbě Páně, v modlitbě Otce náš prosíme „prijď království tvé“. Můžeme celou tuto modlitbu slyšet a modlit se z tohoto pohledu – přijď království tvé! Tak si to i z těchto jednotlivých proseb připomeňme a to právě tak, že to platí pro dnešní den, pro tuto chvíli. Prosba „prijď království tvé“ znamená, že Boží, Otcovo jméno bude pro nás svaté, že je právě dnes budeme uctívat a posvěcovat; znamená to, že se právě dnes bude uskutečňovat a prosazovat Boží vůle. „Prijď tvé království“ znamená i to, že se to dotýká i našich denních potřeb, našeho jídla, našeho chleba. Možná to nepocítíme tak aktuálně, protože máme všeho dost a jídlem, které se nám nelíbí, plníme popelnice, leč připomeňme si, že na tomto světě je velké množství lidí, kteří nemají co jíst, a to co vyhadzujeme, by vděčně přijali. A prosba „prijď království tvé“ nechť se uskutečňuje v odpouštění; a tady slyšíme návaznost na naše odpuštění. Odpuštění nás osvobozuje, je to v našich rukách a je to záležitostí právě dneška; název jedné knihy jednájící o odpuštění, je „Vězení s klíčem uvnitř“. Prosba „prijď tvé království“ obsahuje i prosbu za ochranu před pokušením a to jakéhokoliv druhu. Poslední věta modlitby Páně přímo vyslovuje, že Boží království patří Bohu Otci a pochopitelně i Synu a Duchu svatému. A tak, když se i dnes budeme společně tuto modlitbu modlit, uvědomme si, že to vše může a má platit i pro dnešek a právě dnes se to má uskutečňovat.

5. Milujte, milujte se

Mluvíme-li o Božím království, pak si lehce můžeme říct, že je to jen obecný pojem a ptát se, co tento pojem vlastně znamená. Tak si to přiblížme na příkladu Mojžíšova zákona, tedy Desatera; Vyjmenovávat jednotlivá přikázání teď ovšem nebudu. Je známý příběh z 10. kapitoly Lukášova evangelia, který je zakončen podobenstvím o milosrdném Samaritánovi. Podobenství všichni známe; ale vraťme se v této kapitole o několik veršů zpět. Tam jeden zákoník Ježíše zkouší jako ve škole a ptá se ho: „Co mám dělat, abych měl podíl na věčném životě?“ Ježíš mu odpovídá otázkou. „Co čteš v Zákoně?“ A zákoník, znalý Zákona, přesně cituje: „Miluj Hospodina, Boha svého, z celého svého srdce, celou svou duší, celou svou silou a celou svou myslí a miluj svého bližního jako sám sebe.“ Ježíš mu řekl: „Správně jsi odpověděl. To čiň a budeš živ.“ Myslím, že toto tzv. „dvojpríkázání lásky“ každý znáte. Jenže jako u mnoha jiných věcí můžeme zůstat u toho že „to“ známe a spokojeně jít domů, dělat, že už to máme vyřešené a konec. Jenže slovo „miluj“ nás, mne, tebe nenechává na pokoji, ale volá nás k tomu něco dělat. Milovat – to povětšinou není snadné. Možná si pod tímto pojmem představíme nějakou romantiku, příjemné chvíle za svitu měsíce, a podobně. Jenže „milovat“ znamená něco pro člověka vedle sebe také něco udělat. Tak to ukazuje Ježíš onomu zákoníkovi, který za ním přišel: Bližního miloval ten Samařan, který mu pomohl, ačkoliv z toho nic neměl, akorát potíže. Milovat člověka vedle sebe, znamená být mu bližním, jak to zdůrazňuje Ježíš zákoníkovi. Tak, když dnes půjdeme z bohoslužeb, tak si buďme bližními, buďme si blízko, pomáhejme si navzájem, kde je to možné a potřebné, usmějme se na sebe, pozdravme se a přežme si všechno dobré. A milovat Hospodina, Boha, našeho Otce znamená poslouchat ho. V praxi to konkrétně znamená číst jeho slovo, Bibli, modlit se, být spolu s ostatními jeho dětmi a chválit ho.

6. Závěr

Právě v tom, když milujeme – Boha, lidi kolem sebe a také sebe, tam přichází a děje se Boží království; tam, kde je láska, tam přichází jeho království. Kde se nemáme rádi, pohrdáme lidmi kolem sebe nebo se dokonce nenávidíme, copak tam může přijít náš Pán a copak ho tam budeme schopní přijmout? Přiznejme si a řekněme si upřímně, že toho nejsme schopní. Ten člověk vedle je přece tak protivný, copak je možné mít ho rád? A mít rád Boha, který se mně ve všední den pořád plete do cesty v mém podnikání, v tom, co chci udělat, copak je to do důsledku možné? Máme sami ze sebe obavy, máme strach, že to skutečně nedokážeme. Jenže v tom nejsme sami; bez nějakých zbožných frází si připomeňme, že náš Pán, Ježíš Kristus přišel a přichází, aby v tom ve byl s námi. Je nám milostivý; jinak bychom tady jako lidé a jako celé lidstvo už dávno nebyli. Známe to z historie, i nedávné, že tam, kde se lidé snaží vybudovat na zemi ráj, vybudovat nebe, tam to skončí peklem. A v tom je rozdíl mezi Božím království a královstvími toho světa. Ježíš Kristus přišel mezi nás a ukázal nám své království, ukázal nám, co to znamená milovat; obětoval se za nás, abychom mohli žít. Na něj můžeme a máme očekávat s vytrvalostí oněch pěti rozumných družiček z Ježíšova podobenství. Pán Ježíš Kristus nás má rád. Tak přijímejme jeho lásku a mějme se navzájem rádi. To je evangelium pro dnešní den i příští týden.